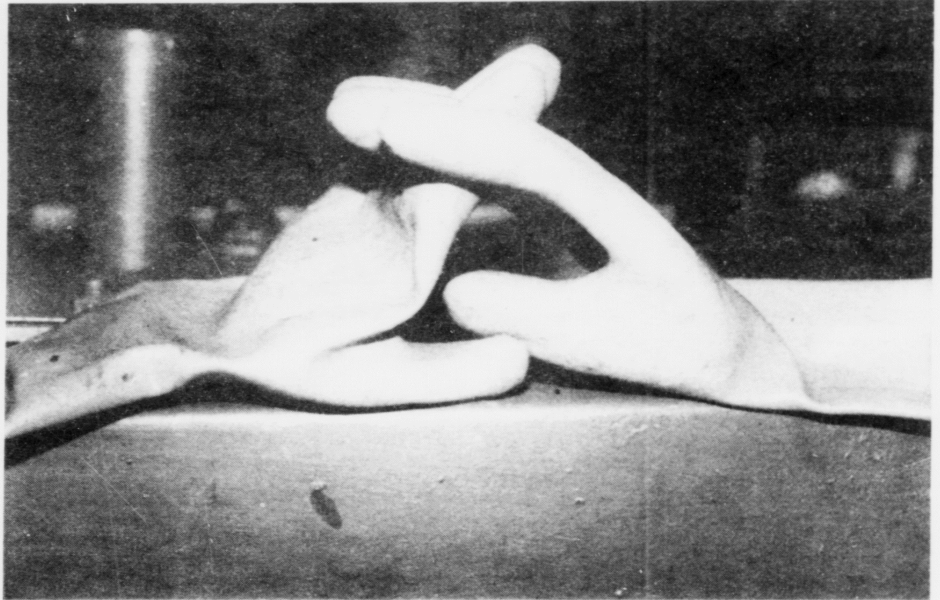

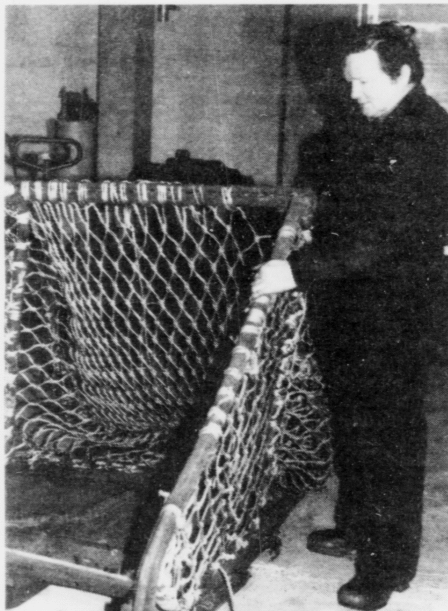
Sannleikin um Alginatvirkið

Tíðindablaðið Sosialurin hevur nú eftir nýggjær fingið sendandi hesa greinina um fyrrverandi Alginatvirkið á Hulki. Hon er skrivað av Johan Niclasen, sum umframt at eiga í virkinum, eisini var við til at byggja tað upp heilt frá byrjan av. Jóhan gjørdist eins og nógvir aðrir arbeiðsleysur, tá virkið stongdi — tó arbeiðdi hann í 8 mánaðir á virkinum við at ansa eftir maskinum og at hava eftirlit við bygninginum settur av Menningargrunninum. Síðani virkið stongdi med alla hevur Johan siglt úti sum maskinmeistari. Hann er nú heima í feriu.

Í samband við hesa greinina hava vit loyvt okkum at brúka nakrar av myndunum, sum myndamaður Sosialsins tók herfyri. Tekstirnar til myndirnar eru okkara

Hesar arbeiðshandskarnar funnu vit inni á Alginatvirkinum, tá Sosialurin tók myndir har.
— Tað var so kortini til fánýtis at «biðja» fyri virkinum!

Henry Jarnskorð er ein av teimum, sum altíð hevur vónað, at virkið fór í gongd aftur. Her stendur hann og hyggur eftir taratrolinum, sum ikki hevur verið í brúk síðani februar 1981

Beint nú heimafturkomin aftaná at hava verið burtur í 3 mánaðir.

Ein hevur ikki so nógva kontakt við landjörðina, tí ikki fáast føroysku blóðini fleiri ferð um vikuna har!

Tað fyrsta, man so ger, tá man kemur heim, er at fara undir at lesa blóð, hvat, ið er hent í Føroya landi í tíðarskeiðnum, meðan man hevur verið burtur.

Nú visir tað seg, at projektið Føroya Alginatvirki hevur verið umtalað í Dimmu fleiri ferðir. Tí noyðist eg at taka meg saman og skriva eina grein um hetta góða projektið, av tí at eg var tann fyrsti maðurin av stovnarunum, ið setti fótin á land á Hulki. Eg

var við til at stoypa og byggja virkið upp.

Henda grein, ið eg skrivi her, er mín meting og samstundis eitt aftursvar til teir, ið hava kjakast í blóðunum, og samstundis ein upplýsing til fólk her á Føroya landi.

Idnaðarráðgevarin og maðurin, ið vit valdu til fyribils stjóra, kjakast nú aftur og fram. Hvi hava hesir báðir menn ikki tosað saman fyrr, tá ið á stóð. Fyrst osa teir seg upp um, at tonglatari er so og so nógur. Tað vita vit, at tað er. Samstundis tosa teir um carragenan — filipinskan tara. Hvi tosa um filipinskan tara, tá vit hava ivaleyst av rævninum tonglatara? Carragenan er nakað, sum man kundi tosa um seinri, av tí

at har skuldu aftur aðrar maskinur til.

Til idnaðarráðgevan

Til idnaðarráðgevan: seinast eg var heima, vóru vit saman — tú og eg, fólk frá Menningargrunninum, onnur umboð og triggir mans frá Protan og Fagertun. Eg bleiv av Menningargrunninum biðin um at vera við til at vegleiða alt um Føroya Alginatvirki. Hetta gjørdi eg eftir besta evni í tveir dagar.

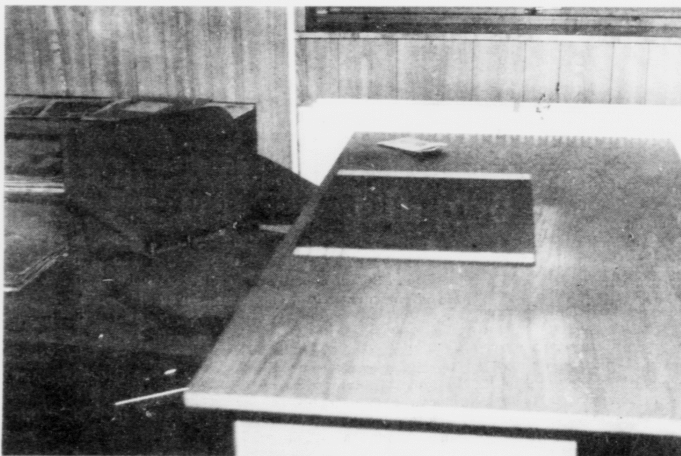
Vit gjøgnumgingu alt á virkinum — so sum maskinur, laboratorium, og vit vóru eisini úti og gjørdu eina roynd at fiska tara.

Teir frá Protan og Fagertun vóru, eftir minari metan, positivt innstilladur og spurdu meg m.a.,

um eg vildi vera við til at umbyggja virkið, um teir keyptu tað. Teimum dámdi væl fyrítøkuna, men trolaran dámdi teimum als ikki. Tað var ikki neyðugt at fortelja mær tað, tí eg havi óngantið verið tilhangari av hasum bátinum, ið kostaði 800.000 kr., í staðin fyri at hava keypt ein brúktan taratrolara úr Noreg fyri umleið 150–200.000 kr. frá byrjan av.

Eg havi lisið frágreiðingina frá Protan og Fagertun, ja, hon er negativ, men hvi er hon knappliga blivin so negativ!

Tað var annars harmiligt at siggja stóra yvirskrift í Sosialinum, hvar, ið tú, Tormóður, skrivaði: »Alginatvirkið brúkti arbeiðshátt frá 1938«. Tú

Ein tómur stjórástólur — síðani februar 1981. Stjórin rimdi til Danmarkar, tá virkið stongdi

Tómir stolar og tóm krúss er alt, sum stendur eftir inni í teirri rúmligu kaffistovuni á Alginatvirkinum. Her sessaðust menn fyri at fáa sær ein heitan munn undir tí stravna men spennandi arbeiðinum at skapa virkinum livimøguleikar